

Zbierka súdnych rozhodnutí

Spojené veci C-596/16 a C-597/16
Enzo Di Puma
proti
Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)
a
Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)
proti
Antoniovi Zeccovi

(návrhy na začatie prejudiciálneho konania, ktoré podal Corte suprema di cassazione)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/6/ES – Obchodovanie s využitím dôverných informácií – Sankcie – Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje správnu sankciu a trestnú sankciu za ten istý skutok – Právna sila rozhodnutej veci konečného trestného rozsudku vo vzťahu k správne konaniu – Konečný trestný rozsudok oslobodzujúci od trestného stíhania za obchodovanie s využitím dôverných informácií – Účinnosť sankcií – Charta základných práv Európskej únie – Článok 50 – Zásada *ne bis in idem* – Trestná povaha správnej sankcie – Existencia rovnakého porušenia – Článok 52 ods. 1 – Obmedzenia zásady *ne bis in idem* – Podmienky“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 20. marca 2018

1. *Aproximácia právnych predpisov – Obchodovanie s využitím dôverných informácií – Zákaz – Sankcie – Povinnosť členských štátov zaviesť účinné, primerané a odstrašujúce správne sankcie – Rozsah – Možnosť stanoviť kumuláciu správnej a trestnej sankcie – Obmedzenie – Dodržiavanie zásady *ne bis in idem**

(Charta základných práv Európskej únie, článok 50; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6, článok 14 ods. 1)

2. *Základné práva – Zásada *ne bis in idem* – Vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje pokračovať v konaní o správnej sankcii trestnej povahy proti určitej osobe z dôvodu skutkov obchodovania s využitím dôverných informácií, za ktoré už táto osoba bola právoplatným trestným rozsudkom oslobodená – Prípustnosť*

(Charta základných práv Európskej únie, článok 50 a článok 52 ods. 1; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2003/6, článok 14 ods. 1)

3. *Základné práva – Zásada *ne bis in idem* – Podmienky uplatňovania – Existencia rovnakého porušenia – Kumulácia stíhaní a sankcií trestnoprávnej povahy – Kritériá posúdenia*

(Charta základných práv Európskej únie, článok 50)

4. *Základné práva – Zásada ne bis in idem – Obmedzenie – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca kumuláciu správnej sankcie trestnej povahy a trestnej sankcie – Prípustnosť – Podmienky – Obmedzenie primerané cieľu všeobecného záujmu – Cieľ ochrany integrity finančných trhov Únie a dôvery verejnosti vo finančné nástroje – Zahŕnutie*

(Charta základných práv Európskej únie, článok 50 a článok 52 ods. 1)

1. V tejto súvislosti treba poznamenať, že článok 14 ods. 1 smernice 2003/6 v spojení s jej článkami 2 a 3 ukladá členským štátom stanoviť účinné, primerané a odstrašujúce správne sankcie za porušenie zákazu obchodovania s využitím dôverných informácií. Hoci Súdny dvor rozhodol, že článok 14 ods. 1 tejto smernice sa obmedzuje na to, že stanovuje členským štátom povinnosť zaviesť správne sankcie s takými charakteristikami, bez toho, aby od členských štátov požadovali tiež stanoviť trestné sankcie proti páchatelom obchodovania s využitím dôverných informácií (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. decembra 2009, Spector Photo Group a Van Raemdonck, C-45/08, EU:C:2009:806, bod 42), skutočnosťou zostáva, že členské štáty majú tiež právo stanoviť kumuláciu trestných a správnych sankcií, pri rešpektovaní obmedzení vyplývajúcich z práva Únie a najmä obmedzení vyplývajúcich zo zásady *ne bis in idem* zaručenej článkom 50 Charty, keďže tieto je potrebné dodržiavať v zmysle jej článku 51 ods. 1 pri vykonávaní práva Únie.

(pozri bod 26)

2. Článok 14 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) sa s prihliadnutím na článok 50 Charty základných práv Európskej únie má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej konanie o peňažnej správnej sankcii trestnej povahy nemôže pokračovať po právoplatnom oslobodzujúcom trestnom rozsudku, ktorým sa konštatovalo, že skutky, ktoré mohli predstavovať porušenie právnej úpravy o obchodovaní s využitím dôverných informácií, na základe ktorých bolo tiež začaté toto konanie, sa nepreukázali.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že ani tento článok 14 ods. 1, ani žiadne iné ustanovenie smernice 2003/6 nespresňuje účinky právoplatného oslobodzujúceho trestného rozsudku na konanie o peňažnej správnej sankcii. Okrem toho, vzhľadom na dôležitosť, ktorú má zásada právnej sily rozhodnutej veci v právnom poriadku Únie, ako aj vo vnútroštátnych právnych poriadkoch, Súdny dvor rozhodol, že právo Únie si nevyžaduje odchyliť sa od uplatňovania vnútroštátnych procesných pravidiel, ktoré priznávajú súdnemu rozhodnutiu právnu silu rozhodnutej veci (pozri v tomto zmysle, pokiaľ ide o zásadu efektivity, rozsudky z 10. júla 2014, Impresa Pizzarotti, C-213/13, EU:C:2014:2067, body 58 a 59, ako aj zo 6. októbra 2015, Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, body 28 a 29).

Takýmto posúdením nie je dotknutá možnosť stanovená v článku 4 ods. 2 Protokolu č. 7 k EDĽP obnoviť v prípade potreby trestné konanie, ak nové alebo novo odhalené skutočnosti alebo podstatná chyba v predchádzajúcom konaní mohli ovplyvniť trestný rozsudok vyhlásený vo veci.

Tento výklad je potvrdený článkom 50 Charty.

V tejto súvislosti treba poznamenať, že cieľ chrániť integritu finančných trhov a dôveru verejnosti vo finančné nástroje môže odôvodňovať kumuláciu stíhaní a sankcií trestnej povahy, ako je kumulácia uvádzaná vnútroštátnym právom, ktorého sa týka konanie vo veci samej, ak doplnkovým účelom týchto stíhaní a sankcií vzhľadom na dosiahnutie takého cieľa sú prípadne iné aspekty toho istého sporného protiprávneho konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z dnešného dňa, Garlsson Real Estate, C-537/16, EU:C:2015:545, bod 46).

Pokračovanie v konaní o peňažnej správnej sankcii trestnej povahy, ako je to v konaní vo veci samej, po právoplatnom ukončení trestného konania však podlieha rešpektovaniu zásady proporcionality (pozri v tomto zmysle rozsudok z dnešného dňa, Garlsson Real Estate, C-537/16, EU:C:2015:545, bod 48).

V situácii, ako je situácia v konaní vo veci samej, pokračovanie v konaní o peňažnej správnej sankcii trestnej povahy zjavne prekračuje to, čo je potrebné na dosiahnutie cieľa uvedeného v bode 42 tohto rozsudku, keďže existuje právoplatný oslobodzujúci trestný rozsudok konštatujúci absenciu prvkov predstavujúcich porušenie, ktoré má článok 14 ods. 1 smernice 2003/6 sankcionovať. Treba dodať, že podľa samotného znenia uvedeného článku 50 ochrana udeľovaná zásadou *ne bis in idem* sa neobmedzuje na situáciu, v ktorej je dotknutá osoba trestne odsúdená, ale vzťahuje sa tiež na situáciu, keď je táto osoba právoplatne oslobodená.

(pozri body 30, 31, 35, 37, 39, 42 – 44, 46 a výrok)

3. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 38)

4. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 42)